

"Vanaf het eerste moment dat Ronald tijdelijk bij ons op kantoor kwam werken, was ik verkocht. Ik vond hem erg aantrekkelijk en interessant, ondanks dat hij zo schaatste-loos duidelijk in zijn nopjes was met zichzelf. Heel langzaam begon er iets te ontstaan tussen ons. Tegen de tijd dat hij weer ergens anders ging werken, was ik verliefd op hem.

We kregen een relatie. Ik vond het jammer

begrip voor; die mensen waren oud en daar moest hij gewoon rekening mee houden. Hij zou het aardig vinden als ik dat ook kon opbrengen. En dan had hij ook nog een sterke band met zijn zus; met haar ging hij één keer per jaar twee weken kamperen, om over vroeger te praten en gewoon, om even lekker weg te zijn met iemand die je door en door kent en tegenover wie je niets hoeft op te houden. Natuurlijk vond ik dat

sms-jes altijd diep geheim bleven.

Tot vorige week. Het was op een ochtend, Ronald lag in bad, ik zat onderuitgezakt met een tijdschriftje op de bank en op tafel lag zijn mobiele telefoon. Ik deed iets wat ik nog nooit had gedaan, ik pakte zonder erbij na te denken zijn mobieltje en klikte op 'berichten'. Mijn hart bonsde in mijn keel toen ik op 'lezen' drukte. Bovenaan stond een sms-je van mij. Met als afzender in de bovenste regel FlansMobi. Flans? Ik ging naar zijn adreslijst en zag FlansMobi, FlansWerk, FlansThuis, met mijn mobiele nummer, mijn telefoonnummer op kantoor en mijn thuisnummer. Waar sloeg dit op? Flans moest vermoedelijk een typefout op Frans voorstellen, dus zoals hij zijn hele leven voor mij verborgen hield, moest ik blijikbaar nog véél beter verborgen blijven. Ik zat als verlamd op die bank en wist dat er nu geen weg terug meer was. Ik moest weten wat er aan de hand was en voorkomen dat hij mij weer van alles op de mouw ging spelden, me daarbij voortdurend duidelijk makend dat het allemaal aan mij lag. Ik hoorde hem rommelen in de badkamer en klikte snel terug naar zijn belijst. Het bleek dat hij die week meerdere keren gebeld had met 'toets C'. Ik vond het nummer dat erbij hoorde en besloot de volgende dag uit te zoeken wie dat was. Ik kreeg het antwoordapparaat van ene Carola aan de lijn. Gek genoeg voelde ik een enorme rust over me komen. Het lag niet aan mij, ik was niet gek. Ik zei het ook heel rustig tegen hem toen we elkaar een paar dagen later weer zagen. 'Het spelletje is over, Ronald,' zei ik. 'Je gaat me nu alles vertellen, over Carola en je dubbelleven en anders bel ik haar zelf.'

Al vier jaar had hij een relatie met die Carola. En al twee jaar bedroog hij haar en mij, met elkaar. Hij kon niet kiezen, hield echt van ons allebei, zei hij.

Waarschijnlijk ging hij dus iedere woensdag en zaterdag naar Carola toe en ging hij ook met haar op vakantie, in plaats van met zijn zus. Het klopte ineens allemaal. Het is nu voor de zesde keer uit en dat zal zo blijven, maar hij kan me nog niet loslaten. Hij belt regelmatig of stuurt sms-jes, waarin hij zegt dat hij het graag nog eens uitlegt en dat ik altijd bij hem terecht kan met vragen. Ik denk dat hij gestoord is. En ik vind het heel jammer dat ik twee van mijn vruchtbare jaren aan die psychopaat heb weggegeven." ❁

Lia (32):

» Het spelletje is over Ronald. Je gaat me nu alles vertellen over je dubbelleven »

dat hij niet zo vaak wilde vrijen en er bovendien niets van moest hebben als ik het initiatief nam. Dat begreep ik niet. Hij had het duidelijk naar zijn zin met mij, sliep zo'n vijf nachten per week bij me, maar één keer per week seks vond hij wel genoeg. En daar moest ik niet over zeuren; ik had een probleem, niet hij. Dit was vanaf het begin zo en ik werd daar nogal onzeker van. Hij had wel meer rare dingen. Zijn vrienden kreeg ik niet te zien. Hij had gewoon niet zo veel vrienden als ik, zei hij dan. Met zijn beste vriend Frans had hij een vaste afspraak; iedere week ging hij op woensdag- en zaterdagavond naar die vent toe, daar bleef hij dan overnachten en dan konden ze lekker aanrommelen, 'hun mannendingen doen' en heel veel praten. Dat was ontzettend belangrijk voor hem, dat contact met Frans, daar mocht niets tussen komen. Ik heb me vaak afgevraagd of hij niet stiekem homoseksueel was en een relatie met Frans had, maar ik kon mijn vinger er niet achter krijgen. En uiteindelijk was de seks die wij met elkaar hadden daar toch te heftig voor. Ook zijn familie hield hij ver buiten mijn gezichtsveld. Zijn ouders konden het zo langzamerhand allemaal niet meer volgen met hem en zijn relaties en daar had hij alle

eigenaardig, maar Ronald kon dat heel goed uitleggen. Op zo'n manier dat ik vooral aan mezelf twijfelde. Was ik niet gewoon te achterdochtig en te weinig begripvol naar gewoontes van anderen als ik die gewoontes niet kende of niet begreep? Maar mijn twijfels lieten zich nooit helemaal wegdrücken. Zodra ik alleen was of er met vriendinnen over praatte, wist ik zeker dat er iets niet klopte met hem. Vijf keer heb ik daarom een punt gezet achter deze relatie. Vijf keer was ik ervan overtuigd dat dit het beste was, dat zelfs als al mijn twijfels alleen maar voortkwamen uit mijn wantrouwen, dat nog reden genoeg was om ermee op te houden. Tenslotte was ik niet wantrouwend, achterdochtig en jaloers van aard. Dat was ik alleen bij hem, dus moest hij uit mijn leven verdwijnen.

Maar al die vijf keren kwam hij het goedmaken. Meer dan dat, hij belde, mailde, sms-te, sméekte om samen verder te gaan. Hij deed beloftes, haalde herinneringen op aan de drie vakanties die we hadden gehad en dan ging ik weer voor de bijl. Die vakanties... Dat waren de enige periodes dat ik echt het gevoel had met hem samen te zijn. Alleen met hem, zonder wantrouwen, zonder sms-ende 'vrienden', van wie de